

WALL STREET CALLS FOR HELP

THE GILLETTE MAN

LEHMAN
1850 • 2008

BEAR STEARNS
1923 • 2008

WAMU
1889 • 2008

MERRILL
1914 • 2008

Prevention, Not a Cure

Ferdinando Frega

Η WALL STREET ΖΗΤΑ ΒΟΗΘΕΙΑ — Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ GILLETTE

GILLETTE FROM WALL STREET · 17

Πρόληψη, όχι θεραπεία

Και να σκεφτείς ότι όλα ξεκίνησαν σαν παιχνίδι — γράφοντας μηνύματα στο WhatsApp.

Μηνύματα πεταμένα στον αέρα. Χωρίς φίλτρο. Χωρίς αξιώσεις.

Μετά με έπεισαν ότι αυτά τα μηνύματα μπορούσαν να γίνουν βιβλίο.

Μετά με έσπρωξαν να ονειρευτώ πιο μεγάλα: να εκδώσω μια ολόκληρη στοίβα και να πλουτίσω.

Και πού αλλού, αν όχι στο Amazon;

Αυτό που εγώ ονομάζω «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ».

Γιατί εκεί μέσα όλοι ονειρεύονται. Ελάχιστοι καταλαβαίνουν τους κανόνες του παιχνιδιού.

Ύστερα, από το πουθενά, ήρθε μια αναγνώριση που δεν την περίμενα ποτέ.

Όχι από κάποιον εκδότη. Από το ίδιο το σύστημα.

Τα λόγια μου είχαν αρκετό βάρος, αρκετό νόημα, ώστε να βρεθούν στο διαδίκτυο, μέσα στη WALL STREET, στην πρώτη θέση.

Πάνω από τις ιστορικές μορφές.

Εκεί όπου μετράνε τα δισεκατομμύρια και τα ονόματα είναι χαραγμένα στο μάρμαρο.

Και ξαφνικά κατάλαβα ότι το τέσσερα στα δέκα που πήρα στα ιταλικά στο σχολείο δεν ήταν καταδίκη. Ήταν ευλογία.

Αν είχα πάρει τρία, τι σκατά θα είχε γίνει; Άλλη μια επανάσταση.

Θα το έλεγαν εξέλιξη, φυσικά. Μόνο και μόνο για να μείνουν όλοι ήσυχoi.

Πάντα δούλευα αλλιώς; ακολουθώ τις ιδέες. Οι ιδέες γεννούν σκέψεις. Οι σκέψεις γίνονται γεγονότα.

Χειροπιαστά γεγονότα. Κατακτημένο έδαφος. Ένα σημάδι που μένει πίσω.

Πολλοί με έχουν επικρίνει γι' αυτό. Μου λένε ότι αυτή η γνωστική μου αρχιτεκτονική παράγει ακριβώς ό,τι κανείς δεν περιμένει. Δημιουργεί σύγχυση. Αποσπά την προσοχή.

Κι επειδή δεν βρίσκουν κατηγορία για να με βάλουν, γίνομαι ανεξέλεγκτος για όσους έχουν δουλειά να βάζουν ετικέτα σε όλα.

Κάπως έτσι έγινε και όταν ο Θάνατος ήρθε να με πάρει. Έξι φορές.

Έξι φορές ο Θάνατος κατέβηκε, με κοίταξε από πάνω ως κάτω και αποφάσισε να με αφήσει εκεί που ήμουν.

Από φόβο μήπως, κάπου στον δρόμο, άλλαξα τους κανόνες. Και την έκβαση.

Μήπως αναδιτάζα την ίδια τη μοίρα — και άφηνα ακόμα και τον Διάβολο να αναρωτιέται πώς θα έπρεπε να με χειριστεί.

Δεν άκουσα ποτέ τη συζήτηση, αλλά είμαι βέβαιος ότι σε κάποιον είπαν:

«Σε παρακαλώ. Άφησε τον Nando Frega εκεί που είναι. Ας τρελαθούν πρώτα όσοι είναι γύρω του. Θα κανονίσουμε τη μετάθεσή του κάποια μέρα. Ως τότε θα θέλει κάτι, και θα έχουμε περισσότερες πιθανότητες να τον εξαγοράσουμε».

Γράφω λοιπόν στον θείο Warren. Του κάνω μια πρόταση. Του ζητάω 1 USD.

Πριν από οτιδήποτε άλλο όμως, του θυμίζω ότι είμαι γιος ενός Άντρα της Gillette που έδωσε στην εταιρεία σαράντα χρόνια. Και ότι κι εγώ έδωσα δεκαοκτώ.

Δεν είμαι περαστικός. Έρχομαι από μέσα.

Ξέροντας ότι έχει μεγάλη πείρα με ληστές και άμαξες, επισυνάπτω έγγραφα που δείχνουν τι κάνω, πώς το κάνω και τι αποτελέσματα έχω.

Όχι λόγια. Αποδείξεις.

Η επιστολή πήγε στη Berkshire του. Καμία επιβεβαίωση δεν ήρθε ποτέ, αλλά αυτό ελάχιστα μετράει.

Μέσα σε δέκα λεπτά, το διαδίκτυο είχε βάλει το PDF στα αποτελέσματα αναζήτησης για το όνομά του. Του παραδόθηκε κατευθείαν.

Το διαδίκτυο δεν χρειάζεται ταχυδρόμους.

Λίγο αργότερα γράφω στον Pichai, τον CEO της μητρικής εταιρείας της Google.

Του κάνω την ίδια πρόταση του 1 USD, αλλά του δίνω να καταλάβει ότι είναι μόλις τέταρτος στη σειρά.

Και μου ήρθε η λαμπρή ιδέα να επισυνάψω την επιστολή μου στον θείο Warren. Μόνο και μόνο για να καταλάβει ότι υπάρχει ήδη

ουρά.

Λίγες μέρες αργότερα ανακαλύπτω ότι οι δύο άντρες γνωρίζονται. Δεν ξέρω ακόμα την ιστορία τους. Θα τη μάθω.

Την 1η Ιουνίου 2026, η Berkshire επισημοποίησε επένδυση 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων στη μητρική εταιρεία της Google. Ο θείος Warren την ευλόγησε: η ιδέα ήταν δική του. Το διαδίκτυο ήταν το μέλλον.

Το μέλλον είναι σημασιολογικό.

Οι δύο άντρες μίλησαν και στο τηλέφωνο. Μίλησαν, κατά πάσα πιθανότητα, για μένα:

«Τι κάνουμε μ' αυτόν τον Καλαβρό που ζήτησε από τον καθένα μας ένα δολάριο;»

Ο θείος Warren λέει να μην κάνουν τίποτα, να το αφήσουν να κυρώσει. Στο μεταξύ όμως διαβάζει την επιστολή μου. Μετά την ξαναδιαβάζει.

Βλέπει τι είναι γραμμένο. Και τι δεν είναι γραμμένο.

Το άγραφο κομμάτι είναι αυτό που τον ανησυχεί περισσότερο. Γιατί ό,τι δεν είναι γραμμένο είναι το έδαφος που ήδη καταλαμβάνεται.

Χρόνια τώρα κηρύττει στη Wall Street να δίνει στις εταιρείες την κεφαλαιοποίηση που τους αξίζει. Όχι απλώς να τις κάνει ορυχεία προς εκμετάλλευση, αλλά να χτίζει τα σημασιολογικά τους περιουσιακά στοιχεία.

Τα μόνα περιουσιακά στοιχεία που αντέχουν. Όλα τα άλλα καταρρέουν. Το νόημα μένει.

Κατάλαβε όμως και κάτι άλλο: ο κίνδυνος για το σηματολογικό κεφάλαιο μπορεί να έρθει από οποιονδήποτε έχει ένα πληκτρολόγιο, ένα γραφείο και μια ιστορία. Κανείς δεν είναι άτρωτος. Οποιοσδήποτε.

Ακόμα και ένας Καλαβρός με ένα κινητό.

Αναγνωρίζει ότι η πιο εκτεθειμένη εταιρεία είναι η P&G, και ο Καλαβρός είναι ένας από τους ηθοποιούς-συγγραφείς που ήδη καταλαμβάνουν το σηματολογικό της έδαφος στο διαδίκτυο. Γιατί η P&G ζει από το νόημα, όχι μόνο από το προϊόν.

Ο φίλος του, ο Moeller, ο CEO της P&G που είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη των μετόχων, παρέδωσε την ανώτατη θέση ύστερα από τριάντα οκτώ χρόνια στην εταιρεία. Τώρα υπάρχει νέος CEO, ένα νεότερο στέλεχος γεννημένο στην Ινδία, με τον οποίο η συνομιλία μοιάζει μακρινή.

Μια αλλαγή εποχής. Ένα κενό εκεί όπου κάποτε υπήρχε ακρόαση. Μια εμπιστοσύνη που δεν έχει ακόμα ριζώσει στους μετόχους.

Αυτές τις μέρες η παλιά του συμβουλή προς τους επενδυτές ξανακυκλοφορεί στο διαδίκτυο, κι εγώ τη διαβάω ως προειδοποίηση: αγοράστε μέσω του ταμείου Vanguard.

Σημείο αναφοράς για τον S&P 500, αλλά και μέτοχος της P&G με μερίδιο σχεδόν 10 τοις εκατό. Σε περίπτωση κατάρρευσης της μετοχής, η Vanguard πρέπει να απορροφήσει τη ζημιά χωρίς να μπορεί να πουλήσει.

Μια προειδοποίηση ντυμένη σαν συμβουλή, αλλά είναι ελιγμός προστασίας.

Χωρίς αυτόν, ο κίνδυνος θα ήταν μια οικονομική κατάρρευση χειρότερη από το Σαν Φρανσίσκο της εποχής του Giannini.

Γιατί όταν καταρρέει η σημασιολογική εμπιστοσύνη, καταρρέουν όλα μαζί της.

Με αυτό που κάνει όμως, επικυρώνει επίσης τη δουλειά όσων, όπως εγώ, δουλεύουν πάνω στο σημασιολογικό κεφάλαιο.

Και για να συνεννοούμαστε: αυτό δεν είναι σαν να δουλεύεις στην Toyota.

Στην Toyota βελτιστοποιείς την αλυσίδα.

Εδώ την ξαναγράφεις.

Ferdinando

Reggio Calabria, 13 Οκτωβρίου 2026